

[Hanne Thanning Jacobsen]

på 40 mio. kr. Derfor forstår jeg godt, at ministeren understreger, at den øvrige effekt også »er forbundet med stor usikkerhed«.

Der er en række uklarheder. Har de unge indvandrere et faktisk retskrav på at vende tilbage, og i bekræftende fald hvorfor er det så ikke formuleret som en lovparagraf? Hvilke grupper tænkes der på med bemærkningerne om, at ordningen principielt ikke blot omfatter modtagere af overførselsindkomster, men også andre personer uden tilstrækkelige midler til at finansiere en tilbagevenden, når hjælpen er behovsbestemt?

Tiden tillader ikke at remse alle uklarheder op, de må afklares gennem spørgsmål i udvalget, men vi vil drøfte forslaget med indvandrerne, vi vil lytte til deres reaktioner og ideer, før vi tager endelig stilling til dette forslag. Vi er – som det fremgår af det, jeg har sagt – forholdsvis kritiske over for det.

Kirsten Jacobsen (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, hr. Tom Behnke, ikke kan være til stede, skal jeg nøjes med at komme med nogle ganske enkelte bemærkninger om Fremskridtspartiets syn på det forslag, som har nr. L 189.

Fremskridtspartiet var imod den repatrieringsordning, som blev etableret for flygtninge. Den var ikke god nok. Vi mente heller ikke, den ville få den ønskede virkning, og det tror vi stadig væk ikke. Derfor tror vi heller ikke, at forslaget vil få den virkning, som ministeren lægger op til. De interviewer og undersøgelser, der har været blandt indvandrere, har også vist, at indvandrere forestiller sig beløb i en helt anden størrelsesorden end dem, der er nævnt i forslaget, hvis det skulle have nogen som helst interesse for dem at vende tilbage til deres hjemland.

Vi vil gerne sige, at der er én del af forslaget, som vi godt kan lide, og det er, at klager over Dansk Flygtningehjælps afgørelser om kontanthjælp nu ikke længere skal sendes til Indenrigsministeriet, men til Det Sociale Ankenævns ligesom alle andre sager. Det synes vi er godt, men det er også det eneste gode, vi kan se i det.

Fremskridtspartiet afviser ministerens forslag.

Sonja Albrink (CD):

Forslagets regler om repatriering af flygtninge

og indvandrere giver efter CD's opfattelse begge de involverede parter en fordel. De i Danmark bosatte udlændinge får mulighed for at vende tilbage til deres hjemland med et økonomisk grundlag, der giver dem en god mulighed for at retablere sig og bygge en ny tilværelse op.

Når CD kan gå ind for ordningen, er det, fordi den bygger på frivillighed. Der er intet i forslaget, der antyder mere end et tilbud. Ønsker en indvandrerfamilie ikke at tage imod tilbudet, skal den blot intet foretage sig. Den økonomiske ydelse i repatrieringshjælpen er ikke så stor, at en familie, som ikke har lyst til at genbosætte sig i hjemlandet, lader sig lokke alene af repatrieringshjælpen.

Beløbet er alene en hjælp til at gøre repatriering mindre besværlig.

De samfundsmæssige besparelser vil ifølge lovforslagets bemærkninger være i størrelsesordenen 40 mio. kr. over fem år. Det er naturligvis ikke noget overvældende stort beløb, men forslaget indebærer altså også en fordel for Danmark.

Når vi taler om, hvad der er en fordel for den enkelte part, må vi ikke glemme, at mens fordelene for samfundet stort set kun kan måles i kroner og øre, så er udbyttet for den enkelte indvandrer- eller flygtningefamilie nok i lige så høj grad et spørgsmål om livskvalitet.

Kan livskvaliteten højnes samtidig med, at der opnås en økonomisk fordel for alle parter, ser det næsten ud til, at vi er ved at løse den gordiske knude.

Jeg vil tilslutte mig lovforslaget og ministeren.

Dorit Myltoft (RV):

Når man skal vurdere et lovforslag af en karakter som det foreliggende, er det for mig vigtigt at tage et begreb som anstændighed frem.

Lovforslaget retter sig imod en lille gruppe af mennesker, som er bosiddende i Danmark, og som i en årrække har været integreret i det danske samfund. Med anstændighed mener jeg i dette tilfælde, om lovforslaget på rimelig vis tilgodeser et velbegrunder ønske hos de berørte mennesker og samtidig tilgodeser de retigheder og pligter, man har i forhold til det samfund, hvor man lever.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget med følgende begrundelser: